

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,

Tweede Meervoudige Belastingkamer;

Gezien het op 5 december 1980 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, ingediend door W gemachtigde te Y tegen de uitspraak ter post bezorgd op 10 oktober 1980 van de inspecteur der omzetbelasting te V betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1973 tot en met 1977;

Gezien de overige stukken, waaronder de door de gemachtigde ter zitting van 16 februari 1982 voorgedragen en overgelegde pleitnota waarvan de inhoud als hier opgenomen geldt, alsmede de nader door het Hof bij de inspecteur ingewonnen schriftelijke inlichtingen ten aanzien waarvan het bepaalde bij de artikelen 14 en 16 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken toepassing heeft gevonden en een machtiging van de voorzitter van de meervoudige belastingkamer ingevolge artikel 60 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;

Gehoord ter zitting van 16 februari 1982 W voornoemd, als gemachtigde van belanghebbende, alsmede de inspecteur en ter zitting van 26 november 1982 de inspecteur, zijnde belanghebbende, volgens de wet opgeroepen, niet verschenen;

Overwegende dat aan belanghebbende voormelde naheffingsaanslag is opgelegd naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van f 15.765,96 en naar een verhoging van f 1.576,--, te zamen f 17.341,96, welke aanslag bij de bestreden uitspraak is gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak in beroep is gekomen, aanvoerende dat de aanslag moet worden vernietigd;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd uiteindelijk tot vernietiging van de uitspraak en vermindering van de aanslag tot f 8.877,57 aan enkelvoudige belasting met een verhoging van tien percent;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende drijft zelfstandig een wassalon en is als zodanig ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet). Sedert 1975 is hij woonachtig in Z.

Medio 1978 is namens de inspecteur gepoogd een boekenonderzoek in te stellen. Deze poging is op niets uitgelopen door het ontbreken van een behoorlijke boekhouding.

Vervolgens heeft de inspecteur de naheffingsaanslag opgelegd. Medio 1981 heeft de gemachtigde een onderhoud met de inspecteur gehad en bij die gelegenheid heeft hij de inspecteur drie schriften overhandigd. Vervolgens heeft de inspecteur bij beschikking van 29 oktober 1981 ambtshalve de aanslag verminderd tot f 9.066,-- aan enkelvoudige belasting en f 906,-- aan verhoging. De berekening van het in stand gebleven bedrag is gegeven in het verzoekschrift. Bij het verzoekschrift heeft de inspecteur overgelegd onder meer de drie genoemde schriften. Ter zitting heeft de gemachtigde een aantal facturen getoond, welke uiteindelijk hebben geleid tot het eenstemmig oordeel van partijen dat de ambtshalve verminderde aanslag nog dient te worden verminderd met f 188,43 aan enkelvoudige belasting.

Overwegende dat uiteindelijk nog slechts in geschil is of de in artikel 25, lid 1, van de Wet gegeven vermindering van belasting kan worden toegepast, zulks afhankelijk van het oordeel of belanghebbende heeft voldaan aan de daartoe gestelde, in artikel 25, lid 4, van de Wet genoemde voorschriften.

Overwegende dat belanghebbende in hoofdzaak heeft aangevoerd:

De administratie voldoet aan de wettelijke vereisten. De inkomsten en uitgaven werden genoteerd in de voor de jaren 1975 tot en met 1977 overgelegde kasboeken. Alle ontvangsten en vrijwel alle betalingen geschieden in contanten. Alle facturen zijn aanwezig, zij het dat met betrekking tot het jaar 1975 een deel zoek is geraakt. De ontvangsten werden dagelijks op een kladblok ofwel rechtstreeks in het kasboek aangetekend. De Wet zegt niets omtrent het tijdstip waarop de inkomsten en uitgaven moeten worden ingeboekt. Ook al zouden de gegevens later zijn

ingeboekt dan mag dit geen reden zijn om de boekhouding te verwerpen, evenmin het feit dat de gegevens in schoolschriften zijn geboekt. Belanghebbende had de boekhouding bestaande uit de kasboeken en facturen meegenomen naar Z. Pas nadat de aanslag was opgelegd vernam belanghebbende dat er controle was ingesteld.

Overwegende dat de inspecteur in hoofdzaak heeft betoogd:

De controle bij het accountantskantoor van belanghebbende was geruime tijd te voren aangekondigd. Er, bleek toen in het geheel geen boekhouding aanwezig. Belanghebbende zelf was ook niet aanwezig en het personeel van de wassalon verleende geen enkele medewerking. Eerst medio 1981 zijn enkele schoolschriften, die kasboeken moeten voorstellen, en enige losse vellen overgelegd. Het geheel maakt de indruk achteraf te zijn opgemaakt. Over de jaren 1973, 1974 en een deel van 1975 is in het geheel niets aanwezig. De uiteindelijk overgelegde kasboeken vertonen verschillende feilen, zoals 5 x negatieve kassen, het ontbreken van betalingen aan het energiebedrijf en wegens watergebruik in 1976, het wisselende verloop van betalingen aan de glazenwasser, het ontbreken van betalingen aan het accountantskantoor voor de maanden maart en april 1976 en de telefoon-afrekening van februari 1977. Dit alles leidt tot de conclusie dat belanghebbende niet heeft voldaan aan hetgeen bij en krachtens de Wet is voorgeschreven. Zelfs al zou achteraf een betrouwbare boekhouding zijn opgesteld, hetgeen niet het geval is, dan nog kan ingevolge het vierde lid van artikel 25 van de Wet de kleine-ondernemersregeling niet worden toegepast.

Overwegende omtrent het geschil:

Vast staat dat de controlerende ambtenaar medio oktober 1978 geen behoorlijke boekhouding heeft aangetroffen en dat pas medio 1981 voor het eerst de in het geding gebrachte schriftten aan de inspecteur zijn getoond. In het op 30 november 1979 ter inspectie ingekomen bezwaarschrift heeft de toenmalige gemachtigde van belanghebbende geschreven, dat hij in het bezit is gesteld van zo al niet alle, dan toch van nagenoeg alle stukken die voor de boekhouding van de jaren 1975 tot en met 1977 van belang zijn en dat het hem mogelijk lijkt, indien al niet een

volledige boekhouding aanwezig is, zulk een boekhouding alsnog op te stellen. Deze feiten en omstandigheden in onderlinge samenhang doen vermoeden dat belanghebbende niet regelmatig aantekening heeft gehouden van de ontvangsten ter zake van de door hem verleende diensten, zoals bij en krachtens artikel 34 van de Wet is voorgeschreven.

Eerst in de op 13 februari 1981 ingekomen aanvulling op het beroepschrift vermeldt de gemachtigde dat hij in het bezit is van de kasboeken dat alle overige stukken in handen zijn van de voormalige gemachtigde. In de pleitnota heeft de gemachtigde het vermoeden dat de kasboeken achteraf zijn opgemaakt niet tegengesproken, doch zich beperkt tot de opmerking dat de Wet niets zegt omtrent het tijdstip waarop de gegevens behoren te worden ingeboekt. Ter zitting heeft de gemachtigde desgevraagd nog verklaard dat belanghebbende de boekhouding mee naar Z had genomen om deze niet onbeheerd te laten liggen, dat de kasboeken zijn opgemaakt door belanghebbende en diens huidige schoonmoeder dat de ontvangsten op losse vellen op een kladblok of rechtstreeks in het kasboek werden genoteerd en dat de kasboeken dagelijks werden opgemaakt.

Door deze stellingen, waarvan geen bewijs is bijgebracht en die gelet op belanghebbendes woonplaats ook niet overtuigen, heeft belanghebbende het vorenvermelde vermoeden niet ontzenuwd.

Ingevolge het bepaalde in het vierde lid van artikel 25 van de Wet kan daarom de in het eerste lid van dit wetsartikel gegeven regeling niet worden toegepast.

Overwegende dat behoort te worden beslist als volgt:

VERNIETIGT de bestreden uitspraak en vermindert de aanslag tot een naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van f 8.877,57 en naar een verhoging van f 887,76.

Aldus gedaan in raadkamer van 28 december 1982 door Mrs. Steenbergen, voorzitter, Smit en Van Willigenburg, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

18 JAN. 1983

AAN PARTIJEN.